

20 van Alphen

Ergens bij Boskoop vind ik het echt genoeg. Het weer is nog steeds prachtig, maar de wind uitzonderlijk krachtig en ik ben uitzonderlijk moe.

Dat krijg je met een wedstrijd die pas om 13.30 uur start. Dan denk je 's morgens nog tijd genoeg te hebben. Volkomen ontspannen hoor ik de regen tegen de ramen kletteren om 7.00 uur. Volgens de weermannen komt dat rond 12.00 uur goed. Wanneer ik Bommel uit laat zie ik dat dat klopt. Steeds meer blauwe lucht!

Een beetje laat beslissen Raymond en ik dat we toch het beste met de trein kunnen gaan. Ook wat laat besluiten we terug te gaan rennen. Want Raymond had eigenlijk een rustige lange duurloop op zijn programma staan. En rustig lukt wel, want hij loopt met mij mee. Maar lang is 20 dan weer niet voor hem.

Pascal zit ook in de trein en in Alphen lopen her en der bekende lopers rond. Het oogt druk allemaal. Hekken rond de finshlocatie, mensen die wat moeten dringen om te komen waar ze willen komen. Maar niemand moppert en er zijn mobiele wc's genoeg. Iets waar ik erg gelukkig van kan worden zo in de zenuwachtige 30 minuten voor de start. Warm lopen, startvak in. Zwaaien naar Liesbeth, dag Koert, dag Rob, succes Pascal. Knal!

Precies 20 kilometer lang probeer ik vlak achter de rug van mijn haas Raymond te blijven. Er staat niet op zijn rug 'deze haas is van Feikje' dus zo nu en dan weten andere dankbare lopers achter zijn rug te komen. 'Hier!' laat ik dan weten en Raymond schuift wat opzij zodat ik er weer bij kan. En weer loop ik zo dicht mogelijk bij zijn rug, zijn elleboog raakt bij iedere pas bijna mijn kaak. Achter mij hoor ik Liesbeth hijgen. Grappig, de meeste lopers herken ik aan hun loopstijl. Maar door Liesbeths ademhaling weet ik zonder om te kijken 9 kilometer lang precies waar ze loopt. Daarna loopt ze een stukje voor ons en hoor ik dat niet meer.

Keurig bij iedere drankpost krijg ik van Raymond mijn bekertje water. Dan met een slinger de Oude Rijn over, de helling van het viaduct op en dan volle wind tegen. Minstens 3 meter ruimte tussen mij en mijn haas! In een vlaag van wanhoop sprint ik vijf passen en grijp Raymond bij zijn loophemd. Pfff, als ik dat hemd vast blijf houden kom ik vast beter vooruit bedenk ik mij. Maar ik laat los en hou mij bezig met aftellen. Nog 7 kilometer, wat is nu 7 kilometer? De laatste waterpost alweer. Een lange, lange weg. Met tegenover ons de lopers die al voor ons uit zijn. Dan zijn wij ook op de terugweg. Ik loop met nummer 359, voor mij zie ik nummer 358 bij de poort voor de laatste kilometer. Naast haar Liesbeth. Nog even doorlopen nu. Overall ineens meer lopers dan eerst, ze zijn met veel en ze gaan minder snel. De 10 kilometer lopers snap ik. We laveren zo goed als we kunnen om ze heen. Gelukkig geen botsingen. Maar in de eindspurt naar de finish win ik nét van Liesbeth omdat ze er net niet tussen de 10 kilometer lopers door past.

'Mag ik haar even?' zegt ze tegen Raymond. 'Ja hoor!', is zijn antwoord en ik krijg een hele dikke knuffel van haar. Dan het stadhuis in voor onze (paar) kleren. Ik heb vanwege ons plan om terug te rennen geen extra shirt mee, maar alles is nat van het zweet. Met de blower in de wc's los ik dat probleem op. Ik blaas mijn loopshirt en hemd droog. Tot mijn verrassing tref ik vlak daarna Rob van ProRun op de gang. Nóg een dikke knuffel.

Tja, en dan ons plan om terug te rennen. Met stijve benen gaan we op pad. Wind, wind, wind. Bij Boskoop is het genoeg en rennen we naar het station. 33 kilometer staat er op de Garmin.

Thuis lees ik een mailtje van nummer 358, Mirjam. Ze werd 1e bij V40 en ik blijf tot mijn verrassing 2e bij de V45.

Feikje Breimer

www.fastfoot.web-log.nl

www.fastfoot.nl